

ז' אדר א' בשבט תשפ"ד, 16.2.2024

מתעבקים לקטיף אבוקדו

אל קאמרי: "כשהייתי צעיר התעבתי",
התעבי, והיה צעיר!

שבת פרשת תרומה

הדלקת נרות - 17:06, צאת השבת - 18:06

גיליון 1600

שבת פרשת תרומה

זמני תפילות השבת
מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות

שבת:

06:30 - מניין ראשון בבית הכנסת

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

אחרי מוסף קידוש לכבוד בר
המצווה של סער ברלב

13:30 - מנחה גדולה

17:06 - מנחה קטנה

תפילת מנחה בימי החול בבית הכנסת - 17:25

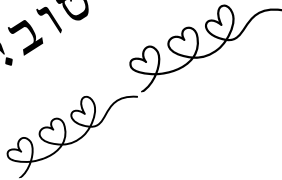
שיעור בערב שבת:

יאיר לסלוי

***

שיעור לאחר הקידוש
הרב אילעאי

מזל טוב!

— ♡ —
לבר המצווה סער ברלב
להוריק, מירב וסי
לסבתא וסבא מיכל וסמחה
ולכל החולת ברלב!
— ♡ —

מחסן התחפושות פותח את שעריו

שעות הפתיחה:

18:30-17:00

יום רביעי - י"ט באדר א', 28/2

יום שני - כ"ד באדר א', 4/3

יום שלישי - ב' באדר ב', 12/3

יום רביעי - י' באדר ב', 20/3

פתיחה מיוחדת

עבור מבוגרים, חיילים וסטודנטים
במוצ"ש, ו' אדר ב', 16/3 20:00-21:00

נשמח לעזרת מתנדבים החל מגיל
החטיבה

בואו במנחה
איאורה ואור

חידת המשכן

שמעון בר יוחאי: "תנו רבנן: 'ואספת דגנך' - מה תלמוד לומר? לפי שנאמר: 'לא ימוש ספר התורה הזו מפיך' - יכול דברים ככתבן (שרק ילמד תורה ובכלל לא יעסוק במלאכה)?! תלמוד לומר: 'ואספת דגנך' - הנהג בהן מנהג דרך ארץ, דברי רבי ישמעאל". אלא שצריך להודות, שבמימרה המיוחסת לחכמי יבנה ההיסטורית קיימת הפרדה בין מעמד הלומדים למעמד העובדים, דהיינו: או לומד או עובד, כפי שאומרת הגמרא בברכות: "מרגלא בפומיהו דרבנן דיבנה: אני בריה וחרבי בריה. אני מלאכתי בעיר והוא מלאכתו בשדה. אני משקים למלאכתי והוא משקים למלאכתו. כשם שהוא אינו מתגדר במלאכתי, כך אני איני מתגדר במלאכתו. ושם תאמר: אני מרבה והוא ממעיט - שנינו: אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים". עמד על כך פרופ' ישראל בן שלום המנוח: "מימרה זו משקפת - על אף הליברליות והדגשת השוויון שבה - הפרדה מוחלטת בין לימוד התורה לעבודת כפיים או לכל עיסוק אחר; החכם עוסק בתורה, וחברו שמלאכתו בשדה עוסק בעבודת כפיים בעיקר".

לעומת זאת, קבוצת יבנה המודרנית מחנכת לשלב בין השניים: "תורה ועבודה", ואשרינו שזכינו! דרך אגב, למתעניינים בפתרון "חידת המשכן, בנייתו ונשיאתו" אנחנו מוכנים לגלות את הסוף, ולציין שגוגל מסכם את ספרו במשפט: "אם כן, לא כל השאלות באו על פתרונן המלא, ונראה כי חידת מעשה המשכן תישאר לנצח קסומה ומרתקת".

לאחר שנים אחדות בהן זיכה אותנו מרדכי בר-דרומא (המכונה: גוגל) בשיעורים על פרשות המשכן, הוא בעצמו זכה להוציא לאור, לפני כחמש שנים, את ספרו: "ובנסע המשכן - חידת המשכן, בנייתו ונשיאתו".

במבוא לספר כתב גוגל: "התחלתי לעסוק בנושא לפני כשלושים שנה, כשלקחתי פסק זמן מעבודתי כנהג משאית לטובת תקופת לימודים בשיבת הקיבוץ הדתי. מנקודת המבט של נהג, השאלה שהטרידה את מנוחתי הייתה, כיצד נשאו את המשכן בדרכי המדבר? ... המשקל הכולל הגיע לעשרות ואף למאות טונות. כיצד נשאו את המשקל העצום בדרכי המדבר? באלו עגלות השתמשו? כמה יכולה הייתה כל עגלה לסחוב? מהו מספר העגלות הכולל? הניסיון והידע שלי כמסגר גם הם הצטרפו והביאו אותי לשאול שאלות על אתגר הבנייה של המשכן: כיצד עמד המשכן? כיצד, למשל, עמדו באופן יציב הקרשים הגדולים והכבדים?".

כולנו מכירים את גוגל כמנהל המסגריה, והמבוגרים זוכרים אף את שנותיו כנהג המשאית של הקיבוץ, ואיננו מתפלאים על התעניינותו בפרטים הטכניים של קרשי המשכן, האדנים והיריעות, על כניסתו לחקר משקלם הסגולי של חומרי הבנייה, ועל ירידתו לעומק השאלות הלוגיסטיות הכרוכות בשינוע המשכן. מתוך שמכירים אנו את בית הוריו ואת בית גידולו של גוגל, גם איננו מתפלאים על שמשלב הוא חיי עבודה ויצירה עם לימוד תורה, שהרי כבר נפסקה בתנועתנו הלכה כרבי ישמעאל במחלוקתו עם רבי

כנס בשבת 11:00-12:00, א' אלול תשפ"ב.

המאמץ האמין יאריך. במרחק (לצה). אומנים ואמיות - היחוק והחיות - הטיב.

ערב הוקרה לחברי כיתת הכוננות של עלומים

שיחה עם משפחות חברי כיתת הכוננות השוהים כאן / נטע קנדל

לנהל את האירוע.

מתי אתם מבינים שהאירוע הוא הרבה יותר גדול?

אסנת: אני הבנתי רק ביום ראשון כשהגענו לפרדס חנה. אנשים הביאו לנו המון תרומות ומתנות ומשחקים לילדים. לא הבנתי למה. ומשם למעשה אני מתחילה להבין. באותו בוקר היינו עסוקים באיך לשרוד את היום הזה.

מגן שכל לוחם מכיתת הכוננות קיבל בערב הוקרה

יעקב: בסביבות 11:00 בבוקר, בחג, גיסי שהוא בחור דתי מאוד, מתקשר אלי. הוא מבקש שאתקשר למוריה אשתי שהיא מאוד דואגת. כשקיבלתי את השיחה מגיסי, חלחלה בי הבנה שמהו גדול קורה. בשלב הזה שלחתי למוריה אות חיים.

מנחם: בערך ב-9:30 אני מתחיל להבין את גדול האסון. בכניסה לקיבוץ, ליד השער, ראיתי המון גופות של אנשים שברחו מהמסיבה, ובאזור הכניסה לקיבוץ המחבלים עשו להם מארב. כששאלתי: איפה הצבא? ענו לי שקורה משהו גדול בכל הארץ. מנחם מוסיף שבאיזשהו שלב הגיע כוח של יס"ם לכניסה לעלומים ונלחם בחוץ נגד 30 מחבלים שהגיעו על טנדרים.

אסנת מספרת שכשמנחם חזר בסוף היום סביב 23:00 בלילה. הוא אמר לה אמירה מטלטלת. מנחם הבין שאם המחבלים עוברים את אנשי כיתת הכוננות, הם מגיעים אל המשפחות. הם נלחמו לבד, 12 אנשים מול עשרות מחבלים. ההבנה שהם לבד והם החיץ היחיד בין המחבלים למשפחות, היתה מפחידה מאוד.

מנחם: הרגשתי פחד נוראי, שהגורל היה יכול להיות אחר עבורנו.

ספרו על ערב ההוקרה:

רצינו לספר את הסיפור של עלומים באותה השבת. אנו, חברי כיתת הכוננות, חשנו שהחברים בקיבוץ לא מבינים את גודל האירוע ולא יודעים מה התחולל בשבילי הקיבוץ בזמן שהם היו ספונים בממד"ם במשך שעות. הערב נבע מתוך רצון להראות וללמוד את הסיפור שלנו. נכון, יצאו מספר כתבות וסרטונים שהתפרסמו, ורצינו לספר את הסיפור שלנו, ולתת מקום למי שרצה מאנשי כיתת הכוננות לדבר ולספר

בשבוע שעבר התקיים ערב הוקרה של חברי עלומים לכיתת הכוננות של הקיבוץ בבית המלון בנתניה בו שוהים חברי הקיבוץ מאז אירועי השבת של ה-7/10.

נפגשתי עם מנחם ואסנת (שליסל) בנימיני ויעקב ברגשטיין לשיחה על היום הנורא ההוא, ועל מה שעבר עליהם מאז ועד התקופה הנוכחית. משפחת ברגשטיין (יעקב ומוריה) ומשפחת בנימיני גרות כאן

בקיבוץ. לכל אחת מהמשפחות ארבעה ילדים שהשתלבו במערכות החינוך. יעקב ומנחם הם מחברי כיתת הכוננות בעלומים, שבאותו יום ניהלו קרב מול עשרות מחבלים, והיוו חיץ בין המחבלים לבתי המשפחות במשך שעות רבות, ובידיעה שהתחמושת הולכת ואוזלת. הינה סיפורם:

יעקב איבד את אחיו, שחף הי"ד, שנרצח באותה שבת. שחף התגורר בשבע השנים האחרונות בכפר עזה, ובאותה שבת נרצח בביתו. המשפחה התבשרה על הירצחו רק כעבור שבוע. הצבא הגיע ביום שישי, להודיע על מותו. שחף ז"ל הוכר כחלל צה"ל, מכיוון שבאותה שבת הוא גויס כבר בשעות הבוקר בצו 8. אני מבקשת לדעת בקווים כלליים את מהלך הקרב באותו היום:

6:45 - אנחנו מתחילים להבין שיש חדירת מחבלים.

7:15 - כבר היינו עם נשקים שלא היו אצלנו, אלא בנשקיה.

9:30 - אנחנו מבינים שהמפקד של כוח הנוכבה נהרג. מצאו עליו מפות של עלומים.

היתה לחימה לאורך שעות, לבד. נפצעו במהלך היום 4 מכיתת כוננות בדרגות

11:30 - כוח ראשון, חיצוני, מגיע לקיבוץ, "כוח מצדה". בשלב הזה ניהול הלחימה מצוי עדיין בידיים שלנו, חברי כיתת הכוננות. כוח מצדה לא נשאר איתנו וממשיך הלאה.

12:30 - מגיע לקיבוץ כוח קטן יותר, של יחידת יהלום.

14:30 - רק בשעת הצהריים מגיעות לקיבוץ שתי פלוגות של חטיבת הצנחנים, ולמעשה מהשלב הזה אנחנו לוקחים צעד אחורה ומפנים את מקומנו לצבא

משפחת ברגשטיין

משפחת בנימיני

ומתנות, וזו הרגשה לא נעימה להיות פליט ונזקק. הילדים היו ערים עד שעות מאוחרות וצמודים למסכים, החדרים קטנים, אין לאן לצאת. מעליות. המלון הוא כל כך קיצוני בהשוואה למרחבים של הקיבוץ. כל אלו גרמו למשפחות לחפש אלטרנטיבה. חיפשנו בית, רצינו מקום עם דשא, שמזכיר את הבית. וגם המרחק לעבודה היה חשוב. רצינו להתקרב לדרום למקומות העבודה שלנו.

אסנת: כשאנשים דיברו על עזיבת המלון היה ברור שלא נשארים בנתניה. חיפשנו מקום של מרחב ודשא, מרחב מוכר, כמו הבית שממנו נאלצנו להתפנות. אז חיפשנו קיבוץ והעדפנו דרומה. מנחם עובד באשדוד. ניסינו להתארגן, מספר משפחות יחד, אך בסופו של דבר, כל משפחה והחלטותיה והמניעים שלה, או הפחד מהשינוי והדילמות מה יהיה הכי נכון לילדים, והאם נכון יהיה להפריד את הילדים מחבריהם לקהילה? לצעד הזה בהחלט יש מחיר.

מנחם: על אף כל ההתלבטויות שהיו לנו בסופו של דבר הכל הסתדר. אנחנו מרגישים את המעטפת, שיש אבא ואמא, שאנחנו לא צריכים להתחיל הכל מאפס. זה מאוד מורגש ואנחנו מוקירים על כך תודה.

אסנת: היו לנו חששות. לא באמת היכרנו אנשים באופן אישי, אך ההרגשה היא מדהימה. הרגשה שלא רק שמקבלים אותנו, אלא שרוצים לעזור, והחיוך, והעוגה... זה באמת מחמם את הלב.

הכנסת הילדים שלנו למסגרות החינוך, וכל המאמץ עבורם - מאוד מורגשים. הילדים והילדות התקבלו בחמימות והשתלבו במהרה. תודה לכם על הכנסת האורחים ועל כל הטוב שיש לקהילה לתת לנו.

מנחם: מבחינתי, העיקר היה לצאת מהמלון, התכוננתי שנישן על מזרונים, על הרצפה מספר ימים, איך שהגענו לכאן כבר 90% מהבית היה מוכן.

אסנת מוסיפה: קיימות בקיבוץ היום שתי תפיסות שונות. מצד אחד יש אנשים שאוהזים בתפיסה של ניסים גדולים שקרו לנו באותו היום. נכון שהיו מחבלים בקיבוץ אבל הקהילה שלמה ונעשה לנו נס. ומצד שני יש כאלו שאומרים שהיה אסון בקיבוץ, שחדרו אליו כ-70 מחבלים, נהרגו לנו תאילנדים רבים, טבחו בהם, שרפו את המגורים שלהם, וגורלנו יכול היה להיות אחר לגמרי.

שתי התפיסות גרמו לכך שהיה בלבול, לקח לנו זמן לגבש את הסיפור של שני הצדדים. הערב היה מיועד לכל חברי הקיבוץ והאורחים שהתארחו בקיבוץ באותה שבת. הגיעו לערב הזה הרבה מאוד אנשים.

יעקב: אחד הדברים החשובים שעלו בערב, היה שחברי כיתת הכוננות נתנו תיאור מפורט על מה עבר עלינו באותו היום. היה לנו מזל גדול שבאותו חג, רוב חברי כיתת הכוננות היו בקיבוץ. לי, באופן אישי, יש הרגשה שעדיין לא ממש מבינים בקיבוץ את גודל האירוע ואת הלחימה המורכבת שניהלנו במהלך היום.

מנחם, יעקב ואסנת מציינים את דגנית גלס, שכתבה אחרי אותה שבת מילים בהן היא מודה לאלו שלחמו ושמרו על משפחתה וחברי הקיבוץ. "מאוד נגע בנו והיה משמעותי. המילים של דגנית היו כל כך נכונות ותיארו באמת את ההרגשה שלנו", הם אומרים.

איך הגעתם ליבנה?

יעקב: בשלב מאוד מוקדם התחלנו לחפש אופציות לצאת מהמלון. האופציה הראשונה היתה שכירות בנתניה, כדי להישאר קרובים לקהילה. לא מצאנו ובבית המלון היה מאוד קשה. לילדים היו מסגרות מאוד חלקיות, והיה המון זמן מסך. הבנו שאנחנו צריכים בית וניתוק מההווי של המלון.

כולם מסכימים שהשהייה במלון היתה קשה מאוד. ממש סיר לחץ. בהתחלה, כל הזמן קיבלנו תרומות

תלמידים חדשים באמצע שנה

בבית הספר העל יסודי אין רגע דל. "השבוע נקלטו 12 תלמידים בכיתה ט', מתושביה המפונים של מועצה אזורית שדות נגב שלמדו לפני המלחמה בסעד בבית הספר 'דעת' אומר יאיר לסלוי. "הם אמורים היו להיקלט אצלנו בשנה הבאה, אך מאחר ולא מצאו את מקומם בבתי הספר באזורים אליהם פונו - הם מגיעים אלינו כבר עכשיו. לצורך הקליטה פתחנו מחדש את כל ההרכבים של כיתות שכבה ט', וערכנו שיבוץ מחדש של כל התלמידים לכיתות, כדי שהתלמידים החדשים ישתלבו בכיתות בתנאי פתיחה מיטביים". זה דרש מאיתנו להוסיף כיתה

לבית הספר ולקלוט מחנכת חדשה. פעולה כזאת באמצע השנה זו משימה גדולה!!! עשינו את המאמץ הזה כדי לחסוך להם עוד מעבר, ולספק להם קרקע יציבה. רוב התלמידים מגיעים בהסעות ממועצה אזורית שדות נגב (למשפחות שכבר חזרו לשם), או מיישובים אחרים שמסדרים הסעה. לצורך העניין קיבלנו משאבים ממשרד החינוך ובעתיד נקבל גם מבנה יביל.

12 התלמידים האלה הם בנוסף ל-17 התלמידים ממשפחות של מפונים שכבר נקלטו בבית ספרנו".

שאלנו את יאיר האם, לנוכח

התקופה המתגרת הזו, יש שינוי מסוים בתוכנית המסע של כיתה י"ב "משואה לתקומה". יאיר: "המסע הסתיים לפני למעלה משבועיים, ובאופן כללי הוא היה במתכונת של שנים עברו, כלומר שילוב של אתרי שואה ותקומה ושבת שעוסקת בזהות ציונית ודתית. המסע החל בניחום אבלים ב"שבועה" אצל שירי טוויטו, מנהלת התיכון, שסיפרה על בנה, אייל הי"ד. לאחר מכן המשיכה השכבה לבית העלמין "נחלת יצחק" לחלקה של "נצר אחרון", שם קבורים חללי מלחמת השחרור, שהיו הנצר האחרון ממשפחתם. כך החל החיבור בין שואה לתקומה.

לאחר המסע נפתחה תוכנית "מכינה לחיים" של כיתה י"ב. הלימודים מתקיימים 3 ימים בשבוע, והיומיים הנוספים מוקדשים להכנה לחיים. יש בתוכנית כמה התאמות למצבנו היום, למשל, אחד הנושאים הוא "חלוציות של שנת 2024".

ומדיבורים - למעשה. השבוע התקבל ווטסאפ "הצילו" מגדי סימון, שמבקש עזרה באבוקדו. כי קבוצה שהיתה אמורה לבוא לקטוף - הבריזה ברגע האחרון. היודאל"פים והיודבי"תים - נענו לאתגר וקטפו יחד עם חברי יבנה אחדים. שכוויח גדול!

מי בדרך כלל העובדים שלך בקטיף?
בכל פעם מתארגן מחדש. עד המלחמה עבדנו עם "השומר החדש" וקבלן ערבי. מאז המלחמה אנחנו עובדים עם כוחות מקומיים, עשינו גיוס באוקטובר, נעזרנו בבנות צהלי התורמות את חלקן במהלך כל השנה, בשמחה ובצהלה, ועל כך תודה רבה להן!!
כאמור, בסיום הקטיף נעזרנו בקבלנית הבדואית.

ההתראה הקצרה. ההתגייסות הזו נותנת תחושה נהדרת של חברות ושותפות! ובנוסף, שלוש משפחות שנמצאות בקשר עם משק ילדים במסגרת "הום סקולינג" (Home Schooling) הגיעו עם ילדיהן. אחרי ארוחת צוהריים, הגיעו תלמידים נוספים מהתיכון, שרצו לתת דחיפה אחרונה, לסיום הקטיף".
והתוצאה?
"יצא מוצלח מאוד. בכוחות משותפים, ביצענו באותו יום את כל מה שתכננו ליומיים הקרובים. היתה חוויה.

יום שני השכם בבוקר. בשעה עגולה מאוד, 4:44, גדי סימון מקבל הודעה מהקבלנית הבדואית, שהעובדים שאמורים לקטוף אבוקדו - לא יגיעו. גדי מספר: "זאת היתה התקלה רצינית. התחלנו "לירות לכל הכיוונים" ולבדוק מי יכול לבוא. שלחתי הודעה לשמשון שיודיע בקבוצת "ידיעות יבנה" ובמקביל התקשרתי לחברים לבדוק אם יש להם עובדים פנויים שיכולים לעזור. רותם הקשר ראה את ההודעה והודיע לי שהוא יכול להביא את הכיתה שהוא מחנך, כיתה י"ב. חברי יבנה התגלו שוב במיטבם, והגיעו למרות

מהנעשה בוועדת צדקה ומעורבות / אלי כהן

ועדת צדקה החליטה, בעקבות העלאת התקציב שברשותה, שזה יבוא לידי ביטוי גם בהקצאת סכום הצדקה לחברים והעלינו את הסכום לכל אחד. בתחילת החודש חולק לחברים, למועמדים ולנקלטים דף המלצה לעמותות. אך אם יש למישהו עמותה אחרת, צריך רק להביא טופס 46 ופרטים להעברה בנקאית, והדבר יטופל ע"י שושנה וייסמן, ועל כך תודתנו על עבודתה המסורה.
אני מזכיר שאת תלושי הצדקה יש לשים בת.ד. 241. אנא, ממשו עכשיו ואל תחכו לסוף השנה, כשהדברים נשכחים ו...
במקביל לעבודה השוטפת של הוועדה אנו רוצים לחשוב ולקבל רעיון על פרויקט התנדבותי שישתתפו בו עוד חברים רבים. נשמח אם תחשבו ותפנו לאחד מחברה הוועדה:
שמוליק ליברמן, יהודה גוטליב, עמייעל גורליק, שוש אשר וקמה רפל.
לבשורות טובות!

בארבעת החודשים האחרונים, מאז תחילת עבודת הוועדה, נעשו מספר פרויקטים, בעקבות המלחמה בעזה, מול תושבי העוטף ובעיקר למען חיילים ששהים בעזה ובצפון.
בישיבה האחרונה סיכמנו את שנת 2023, הן מבחינת כמות הנסיעות והן בגודל הסכום שניתן לכל גוף. לקחנו על עצמנו להתמקד במספר דברים הנוגעים לתקופה הנוכחית, וכמובן להמשיך בחלק מהדברים שבהם עסקנו בעבר.
אנו מקבלים עשרות פניות לתרומה וצדקה, הן עבור חיילים והן עבור משפחות שנקלצו לבעיות כאלה ואחרות בעקבות המצב הקשה. מאד קשה להיענות לכל הפניות. אנו ממשיכים עם העמותות להן עזרנו בשנים האחרונות, כמו כן חברים רבים פונים שנתרום לעמותות שהם מתנדבים בהן או שקרובות לליבם. חשוב מאד לדווח לחברים שקבוצת יבנה תורמת רבות להרבה גופים, בצורה יפה, בסתר ובגלוי.

לידיעת הנהגים

ענף הרכב

לציבור הנהגים שלום,

עקב תחלופה של רכבים והוספת רכבים חדשים למאגר הרכבים, צפויים שינויים עתידיים בדף הזמנת הרכבים שבאתר סדרנט. אנו מביאים לפניכם את הדגשים הרלוונטים בהזמנת רכבים גדולים בעלי 8 מקומות ומעלה.

נבקש להקפיד על רישום היעד הנכון כך שהשיבוץ יהיה אופטימלי ויאפשר זמינות רכבים לכלל הנהגים. שימו לב כי מס' המקומות ברכב כולל את הנהג, וכי יש לקחת בחשבון שבהסעת ילדים עד גיל 8, הילדים רשאים לשבת במושבים האחוריים בלבד.

בנוסף להקפיד על הדברים הבאים.

1. בהזמנת רכב - לסמן אפשרות אחת בלבד. סימון מספר אפשרויות מעמים על המערכת ומונע שיבוץ הזמנה.
2. חניה ברברס. מדי חודש, אנחנו מחויבים באלפי שקלים בגין תיקון טמבוניס ומגנים של רכבים שנפגעו בעקבות חניה מלפנים.
3. ביטול כפתור Start-Stop. בכל המכוניות. נבקש לבטל בתחילת כל נסיעה את כפתור ה-Start-Stop. ללא ביטול, בעת עצירה (רמזור וכד') - הרכב מכבה אוטומטית את המנוע ואת המזגן. לאורך זמן הדבר גורם לשחיקה של המנוע.

מתשעה נוסעים, כולל נהג:

רישיון	מס' נוסעים כולל נהג	סוג הרכב	מס' רכב
B	9	יונדאי סטאריה	115
B	9	יונדאי סטאריה	116
B	9	יונדאי סטאריה	117
B	9	ספרינטר קטן	191
B	9	ספרינטר	111
אוטובוס זעיר	10-12		
אוטובוס זעיר	13	מיניבוס	110
אוטובוס זעיר	17	מיניבוס	200
B	רכב מטען	ספרינטר	192
	8-6 נוסעים במידת הצורך		
1C	רכב מטען	רכב מטען	198

דגשים בהזמנת רכבים גדולים:

עד שמונה נוסעים, כולל נהג:

רישיון	מס' נוסעים כולל נהג	סוג הרכב	מס' רכב
B	8	ויטו	101
B	8	ויטו	102
B	8	ויטו	107
B	8	ויטו	119
B	8	יונדאי סטאריה	98
B	8	יונדאי סטאריה	99
B	8	יונדאי סטאריה	113

בכל שאלה ובקשה ניתן לפנות לענף הרכב, סעו לשלום!

צוות "חברה יבנאית" - דו"ח תקופתי

אייל זנה

מזה כשלושה חודשים מתפרסם מדי שבוע טופס מקוון, הקורא לציבור להתנדב להכין ארוחת ערב עבור משפחות מגויסים, ולצד זאת טופס מקוון נוסף נשלח למשפחות המגויסים. אחד מחברי הצוות עשה מדי יום את "השידוך" בין המשפחה המכינה לבין משפחת המגויסים. אני, אישית, ראיתי ועדיין רואה בכך עזרה משמעותית.

בהמשך ארגנו מספר יוזמות נוספות כדוגמת: חלוקת "חבילת חיזוק" ו"ד"ש מהבית" למילואימניקים ולנשותיהם, הענקת שי מחזק לנשות ואימהות המגויסים והפקת סדנת הפוגה וארוחת ערב לאימהות לחיילים מגויסים.

עלו מן השטח צרכים נוספים כגון עזרה עם הילדים אחה"צ. לאחר בירורים וגייושים שילבנו מספר בנות שירות וכן בנות צהלי, לעזור למספר משפחות. ונעזרנו בתלמיד תיכון להתנדב אצל משפחות, במסגרת שעות מעורבות קהילתית.

כפי שנכתב כאן בעבר, על אף הניסיונות והרצון הטוב, כתמיד, אין מושלם. לפעמים לא כל המענים ניתנים לכל מי שצריך בקצב שצריך. על כן, אנו מדגישים כי פעילות הצוות איננה תחליף ליוזמות מלמטה. אדרבה, אנו סבורים כי תמיכה חברתית מועילה היא לא פעם דווקא זו שאיננה ממוסדת, ומברכים על כל מי שמחדד את חושיו לסביבה ומציע עזרה או מציף את הצורך שלו/ה או של זולתו/ה. במובן זה, חברי הצוות מאמינים ב'חוכמת ההמונים', וכל הארה ועזרה תתקבל בחיך, בהודיה וברכה. אני מזמין את הציבור לפנות אל אחד מחברי הצוות בכל ענין.

בע"ה, יחד, נעשה ונצליח.

כשבועיים לאחר ה-7.10, מתוך תחושה כי הצרכים בשטח דינמיים מחד, וארוכי טווח ודורשים אורך רוח והסתגלות מאידך, הוקם ביוזמתה של חמוטל צוות משולב.

לפני כחודשיים שמשון דיווח בקצרה על עבודת הצוות, וכעת ברצוני לתת סקירה מעט יותר מקיפה לגבי עבודת הצוות.

חברי הצוות הם: שרה בלנקי (מרכזת), רוייה (נציגת הגיל השלישי + ועדת תרבות), קובי שטיין (מטעם צח"י - רווחה), בועז בלנקשטיין (מרכז ועדת קליטה), ואנוכי (מרכז ועדת חברים).

חשוב לי להבהיר שהצוות ינק ויונק את כוחו מהנהלת הקהילה. השיח של נציגי הצוות מול שמשון וחמוטל היה כמובן שוטף ורציף.

בתקופה הראשונה של המלחמה נפגשנו בתדירות של כפעמיים שלוש בשבוע, ועם הזמן הורדנו את תדירות הישיבות, ונפגשנו עפ"י הצורך.

בשלב ראשון לקחנו על עצמנו להתקשר לכמה שיותר משפחות ולשאול בשלומן, בדגש על משפחות מגויסים + משפחות ללא ממ"ד. (בהקשר הזה - המטרה היתה ליידע אותם שהכתובת שמרכזת את הטיפול בנושא היא דוסי).

השיחות הללו, מעבר לחשיבות שבשיחת התעניינות בשלום חבר/ה מצד ה"מוסדות", סייעו לנו למפות את הצרכים השונים העולים מן השטח.

מיפינו את האוכלוסייה לכמה רמות אחריות וחלוקה בינינו: קליטה, ועדת חברים, גיל שלישי ורווחה.

בשלב מסוים הצענו למשפחות המגויסים ליווי אישי של חבר/ה, שתהווה עבורם כתובת לבקשות עזרה כאלה ואחרות. חלק שמחו על כך ונהנות מכך עד היום, ולחלק אחר זה פחות התאים.

מרפאה

טל. 08-8548300, אחות חירום - 050-6998317, איחוד הצלה - 1221, דואל: mrkyavne@clalit.org.il
שעות קבלה ד"ר מולא: יום א' 11:00-07:30, יום ב' 10:30-8:00, יום ג' 12:30-11:00, יום ה' 18:00-16:00

בראות לכולם, לוות הארפאה

משולחנה של מנהלת אשכול חברה ופרט

חמוטל דברת איתן

הבית, שעשה האדריכל עמית מס. לאחר בחינה של התוכנית, היו לצוות כמה הערות ובקשות, וסוכם שנציגים מהצוות ייפגשו עם האדריכל לבחון את האפשרויות השונות.

צוות אבליים

כבר שנים ארוכות דנה ברוכי מלווה את המשפחות היושבות שבעה, דואגת לכל מחסורם - מארגון הבית, ארגון הארוחות והכיבוד, ניקוי המקום וכל בקשה וצורך שעולים מהמשפחה. דנה ביקשה לסיים את תפקידה ואנו מודים לה על שירות מכל הלב, למשפחות, בתקופה הכי רגישה בחייהם, לאורך שנים רבות. מי שעזרה לדנה בשנים האחרונות הייתה שרי שטיין וגם היא סיימה את תפקידה - ואנו מודים לה על העשייה החשובה והשותפות עם דנה. תחלפנה אותן - דוסי אלטמן, נטע עמיר ורחלי ויצמן. תודה לכן על הנכונות לקחת על עצמכן מלאכה חשובה זו. בהזדמנות זו, חשוב לי ליידע את הציבור על קבוצת וואטצאפ בשם "סיוע לאבליים", שפעילה במהלך שבוע השבעה. בקבוצה זו ניתן להתנדב להכנת ארוחות, ולעזרה בניקיון בתי האבליים. ניתן להצטרף לקבוצה ע"י פניה לאחת מחברות הצוות.

חודש אדר נכנס, השקדיות התחילו לפרוח, גשמים ברוכים מרוויים את אדמותינו והשבוע חולצו בחיים פרננדו סימון מרמן ולואיס הר. מי יתן ויהיה כל זה סימן ל"ונהפוכו", ונוכל לשיר בפורים בלב שלם "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר".

יבנה - בונים עתיד

צוות ההיגוי שנבחר ללוות את תהליך הבירור הרעיוני התכנס לפני כשבועיים לדון בשאלה, מתי להניע מחדש את התהליך. השאלה עלתה בשל תחושה של מובילי הקהילה שהפסקת התהליך מקשה על בניית תוכנית עבודה וקבלת החלטות. בקרב צוות ההיגוי שררה תמימות דעים שכעת זו לא העת לבירור רעיוני ושלא יהיה נכון להתחיל בכך בימים אלו. יחד עם זאת, היה קושי להחליט מתי כן יהיה נכון ולכמה זמן עלינו לעצור את הבירור. לכן, בסופו של דבר, החלטנו להתכנס שוב, ששה שבועות לאחר הדיון, לבדיקה מחדש.

שכונת הזית

הצוות הממונה על הגשת תוכנית לשכונת הזית, התכנס לאחר תקופה ארוכה, בה רוב חבריו היו במילואים. בישיבה בחנו סקיצה לתוכנית הרחבה של

המשך מעמ' 10 "כיתת הכוננות של עלומים".

מה לגבי החזרה לעלומים?

סביב החזרה מרחפים הרבה סימני שאלה. בכל מקרה עד הקיץ הקיבוץ יהיה בנתניה. יש סימני השאלה שקשורים לתחושת הביטחון. אנחנו מפחדים על הנפש של הילדים. מנחם: יכול להיות שבגלל שהייתי בלחימה אני מפחד יותר, איך אני יכול להכניס את הילדים שלי שוב לבית שאני לא מרגיש בו בטוח? הם מספרים שעדיין מוצאים חומרי נפץ בקיבוץ ובסביבה וגם זה מפחיד.

אסנת: אצלי נוצר פער מאוד גדול. מבחינת עלומים היה המקום הכי בטוח בעולם. תחושת הביטחון היתה כל כך גבוהה ותחושת הנטישה

גורמת לי לחוסר ביטחון. זה החשש הגדול, ואנחנו לא יודעים מה יהיה בפעם הבאה.

חשוב לנו לומר תודה אמיתית לצוות שדואג לנו לכל, ולכולכם - על החיוכים, על הדשא והמקום המוכר לנו. נפלנו לסיטואציה שלא דמיינו שנהיה בה, כאילו אנחנו תלויים באוויר, ומבחינתנו, משפחת בנימיני, הפכנו מפליטים מסכנים למשפחה שיש לה בית. גם אם הוא זמני, בתקופה הזו שאנחנו כאן אנחנו בתחושה של בית.

אסנת: "לא היתה לי שליטה על החיים שלי: מתי לכבס ומתי לאכול, וההגעה לכאן, החזירה לי את השליטה על החיים שלנו".

תודה יקרים ואהובים, המשיכו להרגיש אתנו בית ולהתחזק!

משולחנה של הנהלת הקהילה

שמשון גוטליב

לעצב יחד את עתידנו המשותף

השבוע ביום שני התארחו אצלנו חברי מטה תנועת הקבה"ד בהנהגת המזכ"לית, שרה עברון, במסגרת מסע שעובר בין כל קיבוצי ומושבי התנועה, 22 במספר. מטבע הדברים תמיד עולה השאלה: "למה לנו תנועה?", והתשובה שלנו כמזכירות וכהנהלת הקהילה היא ברורה: כי אנחנו חלק ממנה, השורשים שלנו עמוקים בתוכה ועוד.

במסגרת תוכנית העבודה לשנה הקרובה מבקשת התנועה לעסוק ביתר שאת בנושא "חידוש השליחות", ומציאת המקום הראוי לנו בחברה הישראלית כתנועה, ויכולתנו להיות מעורבים ומשפיעים.

בשוטף

צו 8 - מאז 7 באוקטובר יש תנועה רבה של חברים שלנו הנמצאים בכמה שלבים: מגויסים, משתחררים ולקראת גיוס. אחד הקשיים הוא בחוסר הידיעה. לא תמיד אנחנו יודעים מי מגויס ומי משוחרר ומי מתגייס בקרוב. חוסר הידיעה הזה משפיע על ההתנהלות מבחינת סיוע למשפחות, שחרור משמירות ותורנויות, או מצד שני, לאחר החזרה לחיק המשפחה, חזרתם למעגל העבודה ולמעגל החיים, הכולל גם התגייסות למאמץ בבית. אנחנו מבקשים בכל לשון של בקשה מהמגויסים, המתגייסים והמשתחררים - אנא עדכנו את מש"א. זה חשוב לנו, וגם עשוי למנוע אי הבנות מיותרות. ומעל הכל, לכל המשרתים בכוחות הביטחון, צאו לשלום ושובו לשלום. מחכים לכם בבית!

סעודות ליל שבת בחדר האוכל

הנהלת הקהילה שוב נדרשת לנושא הפעלת חדר האוכל בליל שבת. בשבועות האחרונים מספר הנרשמים לסעודת ליל שבת ירד מתחת לרף 80 הנרשמים, ובסה"כ שתי שורות. בנוסף יש פער בין

מספר הנרשמים לבין הסועדים בפועל, כך שהמספר קטן אף יותר. בפעם האחרונה שהעלינו את הנושא, מספר הסועדים עמד על 120. לאור המצב נצטרך שוב לבחון את הנושא ולקבל החלטה בדבר קיום הסעודה או יצירת חלופה הולמת. דירקטוריון השירותים יקיים בקרוב דיון בנושא ולאחר מכן הנושא יגיע לדיון ציבורי באספת החברים.

הפרטת המזון

בתקופה האחרונה אנחנו שומעים יותר ויותר טענות על כך שיוזמה שהיתה להפרטת המזון למעשה לא מתקדמת. תחושה שהנהלת הקהילה דוממה מנועים מאז קבלת ההחלטה באחרונה באפריל 22'. אכן זה באמת הרבה זמן, וצר לנו על כך. לקחנו על עצמנו להניע את המהלך ונעשה זאת. יהודה שריד מרכז את הנושא ובימים האחרונים נבדק תמחור הענף בעזרת ניר לוי מרמת רחל, שבא עם הרבה ניסיון בכל מה שקשור לארגון המטבח הקיבוצי המופרט. בקרוב נדון בהנהלת הקהילה כיצד לזרז את הטיפול בנושא ולהביא אותו להכרעת הציבור עם ההתאמות הנדרשות הן ברמה העקרונית, ברמה המעשית וברמה התמחירית.

חינוך - מחכים לך בבית

מאז ה-7 באוקטובר מערכת החינוך שלנו עובדת ללא מנהל האשכול, ניר יעקובי, שגויס ועדיין לא השתחרר. ניר למעשה רק נכנס לתפקיד ועם הרבה תוכניות לעתיד, וממש מיד מצא את עצמו במקום אחר אי-שם בהרי השומרון עם צו גיוס שנמשך ונשמשך. הודות למור וולף - מנהלת תחום החינוך החברתי ואילנה, מנהלת הגיל הרך, המערכת מתפקדת היטב. אנחנו מייחלים שניר יחזור הביתה במהרה אי"ה במהלך החודש הבא, דבר ראשון למשפחה ולאחר מכן לעשייה החינוכית שלה הוא כבר מחכה.

שימו לב!

בשבוע האחרון היינו עדים לשני מקרים של גרימת נזק לרכוש פרטי (הריסת גדר ומריחת בוץ על רכב). יתכן שהמזיק רצה להעביר מסר כלשהו לבעל הרכוש אך הוא עשה זאת בדרך שאינה מקובלת בחברתנו. הדרך היחידה להעביר ביקורת היא ע"י שיח. אנחנו מזועזעים מצורת התנהגות זו ולא נקבל התנהגות אלימה בתוכנו.

הנהלת הקהילה

יומן השבוע

מה חמאס רוצים?

תפיסת העולם שמאחורי הטבח ב 7.10

מוזמנים להרצאתו של רונן בן נחום

בן קיבוץ בית קמה

יוצא מערכת הביטחון ומומחה למזרח התיכון ועולם האסלאם

ביום שלישי, י"א באדר א', (20.2)

בשעה 20:30 באולם ארועים

בתוספת מרק חם וטעים.

ועדת תרבות

לא כברוש / יהודה עמיחי

לא הצלצול החד, המעורר
 בשער הרופא התורן,
 אלא בדפיקות, בהרבה אשנבים
 בכניסות צדדיות, בהרבה דפיקות לב.
 ואחר-כך היציאה השקטה, כעשן
 בלי תרועה, שר מתפטור,
 ילדים עיפים ממשחק,
 אכן בגלגולים האחרונים
 לאחר המורד התלול, במקום שמתחיל
 מישור הותור הגדול, אשר ממנו,
 כתפלות המתקבלות,
 עולה אבק בהרבה רפוא גרגירים

לא כברוש,
 לא בבת אחת, לא כלי,
 אלא כדשא, באלפי יציאות זהירות-ירקות,
 להיות מסתר בהרבה ילדים במשחק
 ואחד מחפש.
 ולא כגבר היחיד, כבן-קיש, שמצאוהו רבים
 ועשו אותו למלך.
 אלא כגשם בהרבה מקומות
 מעננים רבים, להתחלחל, להיות שתי
 פיות רבים, להיות גשום
 כאויר בשנה ומפזר כפריחה באביב.

על השירים: יצחק ברוכי

המערכת: דינה ספראי ואודיה קינסבורסקי. מאמרים שילחו לדואל: bimkomon@gmail.com.

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00.

במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.

